cattle and collect cattle manure, to store seeds or to adopt scientific methods of cultivation. The system of issuing agricultural loans was a beneficial one; but for all practical purposes, it had not the desired effect. This was particularly so in regard to the Karunagapalli taluk. It was stated in the Dewan's opening address that an additional sum of Rs. one lakh and half would be allotted during the year for agricultural loans. But in view of the general economic depression of the country, a further allotment should be made for the purpose. Loans issued to agriculturists should ordinarily be of small amounts. The majority of the agriculturists of the country had only a small extent of land to cultivate. There would be only very few who require loans above Rs. 1,000 for agricultural purposes. Preferential treatment should be given to the applications for loans for smaller amounts, from *bona fide* agriculturists. The Karunagapalli taluk was mainly an agricultural taluk. In 1105, out of the 99 applications for loans from the taluk, loans were issued only to five or six persons. But the amount disbursed was Rs. 12,500. If this sum was distributed among the applicants for smaller loans, more people would have been benefited. Hence to enable the majority of the applicants to get agricultural loans and to ensure the amount being utilised for agricultural purposes, the amount of a loan, except in exceptional cases, should not ordinarily exceed Rs. 1,000; and applications for smaller loans should receive preferential treatment.

DEWAN'S REPLY : കൃഷിവായ്പ ചില്ലറത്തുകയായിട്ടു പിരിച്ച് ആവശ്യക്കാക്ക് കടംകൊടുക്കണമെന്നും, ചിലഏക്സെപ്ഷനൽ കേസുകൾ ഒഴിച്ചു ശേഷമുള്ള കേസുകളിൽ കൃഷിവായ്പ ആയിരം രൂപായിൽ കവിയാതെയിരിക്കണമെന്നും ആണ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു്. അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം.

[Your suggestion that agricultural loans should ordinarily be of small amounts and that, except in exceptional cases, the amount of a loan should not exceed Rs. 1,000, will be considered.]

32. Agricultural Concessions.

MR. NEELAKANTA PILLAI GOVINDA PILLAI (*Mavelikara taluk*) speaking in Malayalam, referred to the economic depression prevalent in the country and the consequent hardships suffered by the agriculturists. The agriculturists who mainly inhabited the villages suffered greatly through the vagaries of the *pakuthi* staff. The Legislative Council had resolved that the system of issuing demand notices should be abolished. But that was not done yet. If it was not possible to do away with it or to reduce the notice fees, the system of issuing more than one demand notice to a person from one and the same *pakuthi* office should at least be put a stop to. Auction notices of immovable properties were not properly served on the parties concerned; and as a result many of them were unjustly deprived of their lands. The low pay of the *pakuthi* staff fostered corruption. Hence their pay should be enhanced suitably.

Though the Village Panchayat Regulation was passed into law many years ago, it had not yet been brought into force. In British India, Baroda and in Cochin the Panchayats were working properly. The villages suffered much for want of proper means of communications, irrigation facilities and grazing grounds. There was famine whenever crops failed. No proper medical relief was given in villages. No health lectures were given and there was no health propaganda work. Epidemics were quite common in villages. Large sums of money were wasted in beautifying the towns and the Capital, while the villages were totally neglected. A scheme for rural reconstruction should be formulated, after obtaining expert advice. There would be sufficient co-operation from the people in the matter. Village Panchayats should be established immediately. The Panchayats should be entrusted with the control over primary education, medical aid, maintenance of communications and irrigation works and other allied matters.

The Agricultural Department was not able to eradicate the cocoa-nut palm disease, which had spread in many parts of the State and had caused very great loss to the agriculturists. The disease had affected and destroyed many of the trees assessed to tax. At least the tax on such trees should be remitted. The departments of Agriculture and Industries were not serving any useful purpose to the people. They should either be mended or ended. Agricultural depots should be established in all the *pakuthies*, to make available to the agriculturists, on concessional terms, different kinds of tools, manures, cattle and agricultural implements. The price of these should be made payable either in money or in kind. Trade Agents should be appointed to find out good markets for the local products.

Better facilities for communications should be afforded in villages for the benefit of agriculturists. Out of the amount annually allotted for public works, the sum set apart for the maintenance of works should alone be spent in towns, the balance being wholly utilised for the benefit of villages. This practice should be continued at least for twelve years to come.

The attitude of the Government officers towards the agriculturists was far from satisfactory. Better convenience should be afforded to the villagers who had to resort to law courts and public offices, by providing waiting sheds in all such offices.

Circuiting officers should be insisted on touring through villages to know the needs of the people first hand.

The Banking Enquiry Committee's report showed that the liabilities of the agriculturists of the country amounted to Rs. 25 crores. With a view to afford them relief, agricultural loans should be issued to them liberally, at a smaller rate of interest and for longer periods. Land Mortgage Banks should also be established without any delay.

DEWAN'S REPLY : നിങ്ങളുടെ നിവേദനത്തിൽ പലപ്രധാന സംഗതികളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇപ്പോൾ ഒരു മറുപടിപറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എല്ലാം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ആലോചിക്കാം.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒന്ന് രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾക്ക് മാത്രം മറുപടിപറയാം. ഒരുപകൃതിയിൽ അനേകം വസ്തുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥനു്, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികംപേട്ടയപ്രകാരം കരം തീർക്കുന്ന ആളിനു് ഓരോവസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഡിമാൻറ് നോട്ടീസ് അയക്കുന്ന എന്നു് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. മുമ്പ് അങ്ങിനെ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതു് നിറുത്തൽ ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ഉത്തരവയക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ഇപ്പോൾ അതു് നിറുത്തൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

MEMBER : ഇപ്പോഴും നടക്കുന്നുണ്ട്.

DEWAN : അങ്ങിനെ വേണ്ടാ. വേണ്ട വിപരീതമായി നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി പേഷ്കാരോടോ ലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണരോടോ നിങ്ങൾക്കു് പരാതിപറയാം.

വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തു് ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ എല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു് പേഷ്കാരന്മാരുടെ റിപ്പോർട്ട് വന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാഗ്രാമങ്ങളിലും ഒരുമിച്ചു് നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും അധികം കാലതാമസം കൂടാതെ ഏതാനും സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു് നടപ്പാക്കും.

ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു് ചിലവാക്കുന്നതുകയെക്കാൾ കൂടുതൽതുക ടൌൺ, രാജധാനി, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചിലവാക്കി വരുന്നുഎന്നു് സാധാരണ ഒരു പരാതി പറയാറുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തു് ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനു് ഒരു നിവർത്തിമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്, എവിടെ എത്രത്തോളം ആവശ്യമുണ്ടോ ആ ആവശ്യമനുസരിച്ചായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണുമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഗ്രാമങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ടൌണിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ചതുരശ്രമൈലിനകത്തു് ആളുകൾ തിങ്ങിതാമസിക്കും. അവിടെയാണു് സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ എളുപ്പമുള്ളതു്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പണം ചിലവാക്കുന്നതു് ദോഷമായി വിചാരിക്കുവാൻ പാടില്ല.

MEMBER : പ്രൊപ്പോർഷൻ അനുസരിച്ചു് ഗ്രാമങ്ങളിലും ചിലവാക്കിയാൽമതി.

DEWAN : പ്രൊപ്പോർഷൻ ടൌണിൽ കുറെക്കൂടുതലായിരുന്നെയിരിക്കും.

കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തെങ്ങുരോഗത്തിന് കുറവില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടായി. അടുത്തകാലത്തു് വലിയ വലിയ ഡാക്ടർമാർ വളരെ പഠിത്തം കഴിഞ്ഞു് വന്നശേഷമാണു് ഇവിടെ പ്ലേഗ് ഉണ്ടായതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഡാക്ടർമാരാണു് പ്ലേഗിന് കാരണമെന്നു പറയുന്നതു പോലെയാണു് നിങ്ങൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതു്. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാരുടെ അന്വേഷണം കൊണ്ടും പരീക്ഷണം കൊണ്ടും ഏതാണ്ടു ചില തെങ്ങുരോഗങ്ങൾക്കു് പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഒരുരോഗത്തിന്മാത്രം പരിഹാരം അവക്കിതുവരെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതു് ഇവിടെഎന്നുമാത്രമല്ല സീലോൺ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽപോലും പലവിദഗ്ധന്മാരും ശ്രമിച്ചുനോക്കിയിട്ടും ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതാണു്.

ഗ്രാമങ്ങളുടെ പരിഷ്കാരത്തിനു് ഗവൺമെൻറും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം ജനങ്ങളിൽ നിന്നും വേണ്ട ആനുകൂല്യം ഉണ്ടാകുമെന്നു് നിങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടായി. ആ ഭാഗം ശരിയാണു്. അങ്ങിനെ ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

[It is not possible to reply immediately to the various valuable points urged in your representation. They will be considered by Government. Government have ordered that not more than one demand notice should be issued to a person who owns several lands in the same *pakuthies* and holds separate *pattas*. If the practice of issuing separate notices in respect of each *patta* continues, complaint should be made to the Dewan Peishkar or the Land Revenue Commissioner. Proposals for the constitution of some Village Panchayats have been received from the Peishkars and are under consideration by Government. Panchayats will be constituted in a few selected villages soon. The complaint that the towns and the capital city are pampered and the villages are neglected is an old one. The requirements of towns are necessarily greater as the density of population and the risk of epidemics are greater in towns than in rural areas. The proportion of expenditure will therefore be necessarily higher in towns. You complain that the Agricultural Department has not succeeded in eradicating cocoanut palm diseases. Plague has invaded the country only recently when we have many qualified medical men, but it is wrong to blame them for the epidemic. Except in regard to one disease of the cocoanut palm, the department has succeeded in controlling the pest, and the same is the case in Ceylon and elsewhere in spite of the best efforts of experts. You are right in saying that local co-operation will be forthcoming in schemes of village reconstruction. Such co-operation is essential for the improvement of villages.]